

ENKELE VERDUIDELIJKINGEN I.V.M. ARTIKEL 60 W. VENN.

1. Het arrest van het Hof van Cassatie van 14 september 2000

1.1. Feiten en antecedenten

De casus die aan het Hof van Cassatie is voorgelegd, betreft de gedwongen uitvoering van een overeenkomst die namens een vennootschap in oprichting was aangegaan door de heer B. met de heer N., waarbij de heer B. zich verbond namens een BVBA in oprichting L.

Deze overeenkomst werd gesloten op 22 maart 1986, en, nog vóór de termijn voor oprichting en eventuele bekrachtiging van de overeenkomst voorbij is, dagvaardt de heer B. (in eigen naam, gezien de vennootschap nooit is opgericht) reeds een kleine maand later, op 21 april 1986, de heer N. in gedwongen uitvoering van de overeenkomst.

Hoe de eerste feitenrechter deze zaak beoordeeld heeft, kan niet worden afgeleid uit het cassatiearrest. In graad van beroep werd deze zaak voorgelegd aan het Hof van Beroep te Luik, dat twee grote principes naar voor bracht in een arrest van 10 maart 1997.

Ten eerste oordeelt het hof van beroep dat de promotor die tekent met toepassing van artikel 13bis Venn. W., hetzij het huidig art. 60 W. Venn., onmiddellijk persoonlijk gehouden is, en dat enkel de duur van deze gehoudenheid nog kan variëren: ofwel duurt deze gehoudenheid tot aan de bekrachtiging van de overeenkomst door de inmiddels opgerichte vennootschap, ofwel, indien er geen geldige bekrachtiging komt, duurt deze persoonlijke gehoudenheid voor de hele duur van de gesloten overeenkomst. Daarom is art. 60 W. Venn. een uitzondering op het gemeen recht, dat voor de sterkmaking geen persoonlijke gehoudenheid kent, doch, bij de niet-bekrachtiging van de door de sterkmaker gesloten overeenkomst, een recht op schadevergoeding voorziet voor de medecontractant.

Ten tweede stelt het Hof van Beroep te Luik dat een overeenkomst gesloten met toepassing van art. 60 W. Venn. een volwaardige en onmiddellijk uitvoerbare overeenkomst is (uiteraard onder voorbehoud van eventuele termijnen die in de overeenkomst zijn gestipuleerd). De oprichting van de vennootschap, noch de bekrachtiging door deze laatste van de overeenkomst, zijn opschortende voorwaarden van de door de promotor gesloten overeenkomst. Gezien de toepassing van art. 60 W. Venn. op zich geen opschortende voorwaarde inhoudt, ontstaat er tussen de promotor en de medecontractant onmiddellijk een uitvoerbare verbintenis.

Bijgevolg verklaart het Hof van Beroep te Luik de vordering door de promotor tot gedwongen uitvoering van de overeenkomst die nog niet door een inmiddels opgerichte vennootschap is bekrachtigd, ontvankelijk.

1.2. Art. 60 W. Venn. geldt voor plichten én voor rechten

De heer N. legt zich niet neer bij het voormelde arrest van het Hof van Beroep te Luik, en poogt de verbreking van dit arrest te bekomen. Het eerste middel dat hij daartoe aanwendt, bestaat er onder meer in te stellen dat art. 60 W. Venn. enkel stelt dat de promotor persoonlijk gehouden is tot de *verbintenissen* in naam van een vennootschap in oprichting, maar niet voor de *rechten* voortvloeiend uit een overeenkomst gesloten in naam van een vennootschap in oprichting.

Het Hof van Cassatie maakt kort komaf met dit middel: art. 60 W. Venn. heeft een algemene strekking, en geldt bijgevolg zowel voor de rechten als voor de verplichtingen uit de door de promotor in naam van een vennootschap in oprichting aangegane verbintenissen.

1.3. Art. 60 W. Venn. houdt geen opschortende voorwaarde in

Het tweede deel van het eerste middel dat de heer N. aanhaalt om het arrest van het Hof van Beroep te Luik te laten verbreken, bestaat erin dat artikel 60 W. Venn. een opschortende voorwaarde zou installeren: de geldige bekrachtiging door een geldig opgerichte vennootschap zou werken als een opschortende voorwaarde. Zolang deze voorwaarde niet is vervuld ('pendente conditione'), is geen uitvoering mogelijk, zodat de heer B. op 21 april 1986 niet geldig de gedwongen uitvoering van de overeenkomst kon vorderen.

Het Hof van Cassatie verwerpt ook dit tweede argument: de voorwaarden voorgeschreven door art. 60 W. Venn. zijn geen opschortende voorwaarden. Bijgevolg ontstaan de verbintenissen onmiddellijk, zodat de promotor dadelijk gehouden is, tenzij bij eventuele geldige bekrachtiging door de op te richten vennootschap.

Het Hof stelt dat het middel faalt naar recht, en verwerpt de voorziening.

2. Enkele principes i.v.m. artikel 60 W. Venn.

2.1. Berekening termijn overname verbintenissen

Vóór de codificatie van het vennootschapsrecht, was er in de rechtsleer discussie over de aanvangsdatum voor de berekening van de termijn waarbinnen de verbintenissen dienen te worden overgenomen. Een eerste stelling bestond erin dat de periodes van 2 jaar en van 2 maand "na oprichting" beginnen te lopen vanaf de neerlegging van het uittreksel (1).

(1) F. BOUCKAERT en J. VERSTAPPEN, "Enkele voor de notariële praktijk belangrijke gevolgen van de uitgestelde verwerving van de rechtspersoonlijkheid door vennootschappen", *T. Not.* 1996, (439), nr. 21, 448; R. TAS, "Een vennootschap is pas opgericht in de zin van artikel 13bis Venn. W. als zij rechtspersoonlijkheid heeft verkregen", *T.R.V.* 1996, (523), nr. 21-25, 529-530.

De andere stelling verdedigde dat de periode diende te worden berekend vanaf de datum van de oprichtingsakte (2).

Het logische doortrekken van de eerste stelling betekent dat – om te voldoen aan de regel dat de oprichting van de vennootschap binnen de 2 jaar na de verbintenis moet gebeuren – niet alleen de oprichtingsakte moet zijn ondertekend, doch ook dat de neerlegging binnen de 2 jaar reeds moet zijn gebeurd.

Sinds de codificatie blijkt deze eerste stelling ook duidelijk uit de tekst van de wet, die niet meer spreekt van de “oprichting” of het “tot stand komen van de vennootschap”, maar die de periode van twee jaar en van twee maanden definieert in functie van de datum van de neerlegging ter griffie van het uittreksel uit de oprichtingsakte (3) (art. 60 W. Venn.).

2.2. *Quid met verbintenissen tussen oprichtingsakte en neerlegging?*

Een kleine minderheid van auteurs beweert dat er tussen de oprichtingsakte en de neerlegging geen mogelijkheid is om een beroep te doen op art. 60 W. Venn., gezien op dat ogenblik de organen reeds zouden kunnen optreden voor de vennootschap, die daarvoor de rechtspersoonlijkheid niet nodig zou hebben (4).

Toch dient met de meerderheid van de rechtsleer te worden aangenomen dat tussen de oprichtingsakte en de neerlegging van het uittreksel ervan ter griffie verbintenissen met de vennootschap enkel kunnen worden gesloten via toepassing van art. 60 W. Venn. (5). De vennootschap heeft vóór de neerlegging ter griffie geen rechtspersoonlijkheid, zodat bezwaarlijk kan worden voorgehouden dat de organen van de rechtspersoon wel reeds zouden bestaan.

- (2) A. DEWULF, “De constitutieve neerlegging van de oprichtingsakte en de notariële praktijk”, in *Ondernemingsrecht*, Brugge, die Keure, 1998, nr. 68, 33; S. GILCART, “Loi de réparation et acquisition de la personnalité morale en droit des sociétés: influences étrangères et impact d’une réforme capitale”, *Rev. prat. soc.* 1996, (229), nr. 46, 287.
- (3) K. GEENS, M. DENEFF, F. HELLEMANS, R. TAS en J. VANANROYE, “Overzicht van rechtspraak Vennootschappen 1992-1998”, *T.P.R.* 2000, (99), nr. 84, 174; R. TAS, in *Art. Comm.*, art. 60, 2000, nr. 23, 60-17.
- (4) A. DEWULF, “De constitutieve neerlegging van de oprichtingsakte en de notariële praktijk”, in *Ondernemingsrecht*, Brugge, die Keure, 1998, nr. 53, 28; H. DU FAUX, “Zal artikel 13bis Vennootschappenwet na 1 juli 1996 nog toepasselijk zijn na de ondertekening van de vennootschapsakte?”, *T. Not.* 1996, (269), nr. 2, 270.
- (5) F. BOUCKAERT en J. VERSTAPPEN, “Enkele voor de notariële praktijk belangrijke gevolgen van de uitgestelde verwerving van de rechtspersoonlijkheid door vennootschappen”, *T. Not.* 1996, (439), nr. 19, 447; K. GEENS, M. DENEFF, F. HELLEMANS, R. TAS en J. VANANROYE, “Overzicht van rechtspraak Vennootschappen 1992-1998”, *T.P.R.* 2000, (99), nr. 77, 168-169; K. GEENS, “De fundamenten van het vennootschapsrecht dooreengeschied vóór de eeuwwende”, in Jan Ronse Instituut (ed.), *De nieuwe vennootschapswetten van 7 en 13 april 1995*, Kalmthout, Biblo, 1995, (13), nr. 4, 17; S. GILCART, “Loi de réparation et acquisition de la personnalité morale en droit des sociétés: influences étrangères et impact d’une réforme capitale”, *Rev. prat. soc.* 1996, (229), nr. 46, 284; J.L. LEDOUX en H. MICHEL, “Engagements pris au nom d’une société en formation”, *Rev. not. b.* 1996, (254), 257-258; R. TAS, “Een vennootschap is pas opgericht in de zin van artikel 13bis Venn. W. als zij rechtspersoonlijkheid heeft verkregen”, *T.R.V.* 1996, (523), nrs. 12-13, 527; R. TAS, in *Art. Comm.*, art. 60, 2000, nr. 21, 60-15.

2.3. Hoe worden de verbintenissen overgenomen?

2.3.1. Verbintenissen van vóór de oprichtingsakte

Een eerste (en numeriek grootste) categorie van verbintenissen worden door de promotor aangegaan vóór het verlijden van de oprichtingsakte van de vennootschap. Dergelijke verbintenissen kunnen in de oprichtingsakte zelf (bij voorkeur in de tijdelijke bepalingen, en dus niet in de statuten zelf) worden bekrachtigd (6).

Gezien de vennootschap op dat ogenblik per definitie nog geen rechtspersoonlijkheid heeft, dient deze overname immer te gebeuren onder de opschortende voorwaarde van de neerlegging ter griffie van het uittreksel uit de oprichtingsakte (7).

2.3.2. Verbintenissen in periode tussen oprichtingsakte en neerlegging

Naast de verbintenissen aangegaan vóór de ondertekening van de oprichtingsakte, zijn er ook verbintenissen die worden aangegaan in de periode tussen de ondertekening van de oprichtingsakte en de neerlegging van het uittreksel uit de oprichtingsakte ter griffie van de bevoegde rechtbank van koophandel.

Voor deze tweede categorie van verbintenissen beweert LEDOUX dat ook zij kunnen worden bekrachtigd in de oprichtingsakte zelf (kan dus enkel als de promotor reeds concreet zicht heeft op het sluiten van een overeenkomst na de oprichtingsakte en vóór de neerlegging), en wel onder de dubbele opschortende voorwaarde van de totstandkoming van de verbintenis(sen) en van de neerlegging van het uittreksel (8).

Ook hier is het aangewezen de logische gang van zaken te volgen. Voor de verbintenissen gesloten in de periode tussen de oprichtingsakte en de neerlegging zal de bekrachtiging enkel kunnen gebeuren door de organen van de vennootschap (en dus per definitie na de neerlegging ter griffie, gezien voordien de organen nog niet bestaan) (9). Dergelijke verbintenissen kunnen niet door de oprichters worden

- (6) F. BOUCKAERT en J. VERSTAPPEN, “Enkele voor de notariële praktijk belangrijke gevolgen van de uitgestelde verwerving van de rechtspersoonlijkheid door vennootschappen”, *T. Not.* 1996, (439), nr. 24, 449; A. DEWULF, “De constitutieve neerlegging van de oprichtingsakte en de notariële praktijk”, in *Ondernemingsrecht*, Brugge, die Keure, 1998, nr. 62, 32; R. TAS, “Een vennootschap is pas opgericht in de zin van artikel 13bis Venn. W. als zij rechtspersoonlijkheid heeft verkregen”, *T.R.V.* 1996, (523), nr. 27, 531; R. TAS, in *Art. Comm.*, art. 60, 2000, nr. 48, 60-28.
- (7) F. BOUCKAERT en J. VERSTAPPEN, “Enkele voor de notariële praktijk belangrijke gevolgen van de uitgestelde verwerving van de rechtspersoonlijkheid door vennootschappen”, *T. Not.* 1996, (439), nr. 28, 451; A. DEWULF, “De constitutieve neerlegging van de oprichtingsakte en de notariële praktijk”, in *Ondernemingsrecht*, Brugge, die Keure, 1998, nrs. 62-63, 32; J.L. LEDOUX en H. MICHEL, “Engagements pris au nom d’une société en formation”, *Rev. not. b.* 1996, (254), 265.
- (8) J.L. LEDOUX en H. MICHEL, “Engagements pris au nom d’une société en formation”, *Rev. not. b.* 1996, (254), 265.
- (9) F. BOUCKAERT en J. VERSTAPPEN, “Enkele voor de notariële praktijk belangrijke gevolgen van de uitgestelde verwerving van de rechtspersoonlijkheid door vennootschappen”, *T. Not.* 1996, (439), nr. 24, 449-450; R. TAS, “Een vennootschap is pas opgericht in de zin van artikel 13bis Venn. W. als zij rechtspersoonlijkheid heeft verkregen”, *T.R.V.* 1996, (523), nr. 27, 531; *contra*: Y. DECHAMPS en H. BERQUIN, “Een andere kijk op artikel 2 Venn. W.”, *Not. Fisc. M.* 1997, (37), nr. 11, 42.

overgenomen in de oprichtingsakte (10). Het werken met een opschortende voorwaarde van neerlegging helpt niet omdat deze verbintenissen nog niet bestaan bij de oprichtingsakte (11).

2.4. Medecontractant inlichten over toepassing art. 60 W. Venn.?

Volgens COIPEL dient bij het aangaan van de verbintenis niet meegedeeld te worden aan de medecontractant dat de vennootschap *in oprichting* is. Het zou voldoende zijn te stellen dat de persoon tekent namens een vennootschap, zonder dat het nodig zou zijn erbij te vermelden dat deze vennootschap in oprichting is (12).

Anderzijds is het voor de toepassing van artikel 60 W. Venn. niet nodig dat de tekst van de overeenkomst uitdrukkelijk vermeldt dat een partij in naam van een vennootschap in oprichting optreedt, als het maar kan worden aangetoond dat de medecontractant wist dat de wederpartij in die hoedanigheid optrad (13). Het betreft hier inderdaad enkel een probleem van bewijsrecht. Artikel 60 W. Venn. schrijft geen vormvereisten voor, zodat niet kan worden geëist dat dit tekstueel in de overeenkomst wordt opgenomen. Een overeenkomst namens een vennootschap in oprichting kan ook mondeling worden afgesloten. *A fortiori* kan worden aangenomen dat de vermelding dat wordt gehandeld in naam van een vennootschap in oprichting, niet in de tekst moet voorkomen, als maar kan worden aangetoond dat de overeenkomst met de wederpartij(en) *inderdaad* voor een vennootschap in oprichting was aangegaan.

2.5. Gehoudenheid van de promotor vóór overname

Oorspronkelijk bestond er discussie in de rechtsleer over de situatie van de promotor in de periode tussen het aangaan van de verbintenis en de bekrachtiging ervan door de inmiddels opgerichte vennootschap.

Volgens de enen is de promotor vóór de overname door de vennootschap niet gehouden; de promotor is in deze visie enkel gehouden als blijkt dat de verbintenis niet tijdig door de vennootschap is bekrachtigd (14).

-
- (10) F. BOUCKAERT en J. VERSTAPPEN, “Enkele voor de notariële praktijk belangrijke gevolgen van de uitgestelde verwerving van de rechtspersoonlijkheid door vennootschappen”, *T. Not.* 1996, (439), nr. 24, 450.
  - (11) F. BOUCKAERT en J. VERSTAPPEN, “Enkele voor de notariële praktijk belangrijke gevolgen van de uitgestelde verwerving van de rechtspersoonlijkheid door vennootschappen”, *T. Not.* 1996, (439), nr. 24, 450.
  - (12) M. COIPEL, “Dispositions communes à toutes les formes de sociétés commerciales”, *Rép. not.*, Tome XII, Livre II, Brussel, Larcier, 1982, nr. 230, 158.
  - (13) J. RONSE, *Algemeen deel van het vennootschapsrecht*, Leuven, Acco, 1975, 491-492; D. VAN GERVEN, “Overname van verbintenissen aangegaan namens een vennootschap in oprichting”, (noot onder Antwerpen 18 maart 1992), *T.B.H.* 1995, (28), nr. 3, 34.
  - (14) L. SIMONT, “La loi du 6 mars 1973 modifiant la législation relative aux sociétés commerciales”, *Rev. prat. soc.* 1974, (63), nr. 67, 69; M. VANDER HAEGHEN en C. VERBRAEKEN, “L’adaptation de la législation belge à la première directive de la C.E.E. relative aux sociétés”, *J.T.* 1974, nr. 19, 129.

Andere auteurs houden voor dat de promotor onmiddellijk is gehouden tot de rechten en plichten van de verbintenis, en dit zowel tijdens de periode waarbinnen de vennootschap nog zou kunnen bekrachtigen als daarna (15).

Met het geannoteerd arrest is duidelijk dat het Hof van Cassatie deze laatste stelling weerhoudt. Men kan vermoeden dat de eerste (en dus af te keuren) stelling gebaseerd is op een verwarring tussen enerzijds de gehoudenheid van de promotor vóór bekrachtiging met de gevolgen van een geldige bekrachtiging. Indien de vennootschap tijdig wordt opgericht en de overeenkomst geldig wordt bekrachtigd, schrijft de wet inderdaad voor dat de verbintenis geacht wordt van het begin af door de vennootschap te zijn aangegaan. De bekrachtiging heeft m.a.w. tot gevolg dat een juridische fictie in werking treedt, die ervoor zorgt dat de promotor retroactief uit de contractuele band wordt verwijderd. Dit heeft echter geen invloed op de regel dat, zolang er geen geldige bekrachtiging is gebeurd, de promotor zelf onmiddellijk gehouden is tot naleving van de overeenkomst.

2.6. Gehoudenheid van de promotor tot plichten én rechten

De vraag stelde zich ook of de promotor gehouden zou zijn tot de plichten alleen, dan wel gehouden is voor de plichten én zich kan beroepen op de rechten die uit de verbintenis aangegaan in naam van een vennootschap in oprichting voortvloeien.

In het geannoteerd arrest wordt duidelijk gesteld dat zowel rechten als plichten onmiddellijk vanaf het aangaan van de verbintenis gelden voor de promotor (16).

2.7. Identificatie van de vennootschap in oprichting

Ook over de vraag of de naam in de overeenkomst precies dezelfde moet zijn als deze in de oprichtingsakte, is er discussie. Volgens een minderheid moet de naam vermeld in de overeenkomst afgesloten voor rekening van een vennootschap in oprichting dezelfde zijn als deze vermeld in de latere oprichtingsakte (17).

- (15) Kh. Marche-en-Famenne 16 november 1981, *Rev. prat. soc.* 1982, 157, noot J. 'T KINT; M. COIPEL, "Dispositions communes à toutes les formes de sociétés commerciales", *Rép. not.*, Tome XII, Livre II, Brussel, Larcier, 1982, nr. 234, 2°, 159-160; S. GILCART, "Loi de réparation et acquisition de la personnalité morale en droit des sociétés: influences étrangères et impact d'une réforme capitale", *Rev. prat. soc.* 1996, (229), nr. 44, 282; R. TAS, "Een vennootschap is pas opgericht in de zin van artikel 13bis Venn. W. als zij rechtspersoonlijkheid heeft verkregen", *T.R.V.* 1996, (523), nr. 11, 526; R. TAS, in *Art. Comm.*, art. 60, 2000, nr. 30, 60-19; D. VAN GERVEN, "Overname van verbintenissen aangegaan namens een vennootschap in oprichting", (noot onder Antwerpen 18 maart 1992), *T.B.H.* 1995, (28), nr. 2, 34.
- (16) Zie ook: K. GEENS, M. DENEFF, F. HELLEMANS, R. TAS en J. VANANROYE, "Overzicht van rechtspraak Vennootschappen 1992-1998", *T.P.R.* 2000, (99), nr. 81, 171; S. GILCART, "Loi de réparation et acquisition de la personnalité morale en droit des sociétés: influences étrangères et impact d'une réforme capitale", *Rev. prat. soc.* 1996, (229), nr. 43, 279-280; S. GILCART, "Société en formation et reprise tardive d'une créance - Réflexions sur le champ d'application de l'article 13bis L.C.S.C.", (noot onder Bergen 29 november 1993), *T.B.H.* 1995, (150), nr. 18, p. 159; R. TAS, in *Art. Comm.*, art. 60, 2000, nr. 12, 60-10 en nr. 35, 60-22.
- (17) J.L. LEDOUX en H. MICHEL, "Engagements pris au nom d'une société en formation", *Rev. not. b.* 1996, (254), 258.

Andere auteurs houden m.i. terecht voor dat het voldoende is dat de vennootschap bepaald of bepaalbaar is (18). Een andere naam kan dus worden gekozen, zolang het maar zeker is dat het over dezelfde vennootschap gaat (19). Deze stelling werd ook weerhouden in een vonnis van de Rechtbank van Koophandel te Hasselt (20).

Wel zou het noodzakelijk zijn de rechtsvorm te vermelden van de vennootschap in oprichting en deze zou naderhand niet meer gewijzigd kunnen worden (21). Nochtans is er ook rechtspraak die de wijziging van de rechtsvorm aanvaardt, gezien dit verschil niet van dien aard is dat de wederpartij de overeenkomst niet zou hebben aangegaan indien daarin een BVBA in oprichting zou hebben gestaan i.p.v. een NV in oprichting (22).

Van belang is voor ogen te houden of bij wijziging van naam, zetel, rechtsvorm, ... van de vennootschap die uiteindelijk wordt opgericht, de rechten van de medecontractant niet worden geschaad (23). Het te hanteren criterium bestaat er volgens de meeste auteurs in dat de medecontractant bij verandering van naam, zetel, rechtsvorm, kapitaal, ... niet met een minder solvabele wederpartij mag worden opgezaald. Voor de wijziging van de naam of de zetel kan dit inderdaad moeilijk het geval zijn, zodat kan worden aanvaard dat de naam nog wordt gewijzigd (als het maar duidelijk is dat het dezelfde vennootschap betreft). Voor wat de rechtsvorm betreft, ligt de situatie anders: het wijzigen van een NV naar een BVBA leidt tot de mogelijkheid van een kleiner maatschappelijk kapitaal, ... zodat de solvabiliteit van de vennootschap ook kan wijzigen. Daarom is het wijzigen naar een andere rechtsvorm niet zo evident, en al helemaal niet als de solvabiliteit daardoor eventueel vermindert: zou dit voor de medecontractant effectief gelijk zijn geweest?

Bernard WAÛTERS,
Notaris te Brugge,
Doctor-assistent Jan Ronse Instituut K.U.Leuven

-
- (18) J. RONSE, *Algemeen deel van het vennootschapsrecht*, Leuven, Acco, 1975, 491.
 (19) J. RONSE, K. VAN HULLE, J.M. NELISSEN GRADE en B. VAN BRUYSTEGEM, "Overzicht van rechtspraak (1968-1977) Vennootschappen", *T.P.R.* 1978 (681), nr. 30, 708; D. VAN GERVEN, "Overname van verbintenissen aangegaan namens een vennootschap in oprichting", (noot onder Antwerpen 18 maart 1992), *T.B.H.* 1995, (28), nr. 3, 34; zie ook R. TAS, noot onder Kh. Tongeren 5 mei 1995, *T.R.V.* 1996, (568), 572: naam vennootschap is minder essentieel.
 (20) Kh. Hasselt 29 januari 1997, *T.R.V.* 1997, 93.
 (21) E. POTTIER, noot onder Kh. Brussel (Kort Ged.) 26 januari 1990, *T.B.H.* 1991, (51), 55.
 (22) Kh. Tongeren 5 mei 1995, *T.R.V.* 1996, 568, met kritische noot R. TAS.
 (23) K. GEENS, M. DENEFF, F. HELLEMANS, R. TAS en J. VANANROYE, "Overzicht van rechtspraak Vennootschappen 1992-1998", *T.P.R.* 2000, (99), nr. 88, 176-177.